

Maria Tudor

Mihai Eminescu

De ce cu ochii-ncremeniți sub bolte
De marmură - tu-l privești cu spaimă crudă?
Pândești ca leii, fruntea ta asudă
Și pumnu-ți vrea mânia-i s-o dezvolte.

Secerătorul tău l-ai pus la trudă
Și snopi de vieți sunt a lui recolte;
Pentru-al lui cap ai înfruntat revolte
Și astăzi simți că strângi la piept pe-o Iudă.

Te înalță-n cer invidia vulgară
Căci știi din lorzii junghiați a face
Lui Fabiano a măririi scară.

Tu ești regină și astfel îți place.
Cine te vede, slab obraz de ceară,
Știind furtuna vieții tale tace.